

Københavns magistrat, 3. afd.

Den 22. november 1979

Bilag 2

Vedrørende lovforslag nr. L 22 om lov om ændring af lov om folkepension

(Forhøjelse af rådighedsbeløbet i 1979 og 1980).

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at lovforslaget er begrundet i de kraftige brændselsprisstigninger, at forslaget medfører en ensartet generel forhøjelse af de beløb, der ifølge gældende pensionslovgivning er til rådighed for kommunerne til ydelse af personlige tillæg til særligt vanskeligt stillede, at lovforslaget ikke medtager enkepensionister.

Lovforslaget betyder, at Københavns kommune med 124.221 folke- og invalidepensionister pr. 1. januar 1979 får sit rådighedsbeløb for 1979 forøget med ca. 1,9 mill. kr. fra 64,3 mill. kr. til ca. 66,2 mill. kr., medens kommunens behov formentlig vil være en forhøjelse til 70 mill. kr.

Magistraten skal på dette grundlag særligt pege på følgende forhold:

at lovforslaget på ingen måde sikrer eller forudsætter, at den samlede forøgelse af rådighedsbeløbene på henholdsvis 30 og 70 mill. kr. i 1979 og 1980 udelukkende anvendes til brændselshjælp, eller overhovedet anvendes. Iøvrigt forekommer der at være en divergens mellem en forhøjelse af rådighedsbeløbene på 15 kr. svarende til 30 mill. kr. årlig og en forhøjelse af rådighedsbeløbene på 82 kr. svarende til 70 mill. kr. årlig,

at lovforslaget såvel som den gældende lovgivning giver landets kommuner i henholdsvis hovedstadsområdet og det øvrige land ensartet fastsatte rådighedsbeløb, alene beregnet på antallet af pensionister i den enkelte kommune uden hensyn til, at de faktiske forhold, der ikke mindst vedrørende udgifterne til fornøden opvarmning er vidt forskellige fra kommune til kommune, hvorfor uligheden mellem kommunerne, for så vidt angår en ønskelig ensartet hjælp til pensioni-

ster, der har samme »ganske særlig vanskelige forhold«, forværres yderligere, at nogle kommuner fuldt opbruger deres rådighedsbeløb, medens andre kommuner ikke tidligere og måske heller ikke i denne situation opbruger rådighedsbeløb, som også forudsat i finansloven,

at magistraten er af den klare opfattelse, at den gældende lovgivning alene giver den enkelte kommune hjemmel for at udbetale et samlet beløb i personligt tillæg til kommunens pensionister, svarende til den beregnede rådighedssum, og at betydeligere overskridelser således er utilstedelige.

Magistraten må derfor være af den opfattelse, at såfremt hensigten med det fremsatte lovforslag er at tilgodese særligt vanskeligt stillede pensionister med en hjælp til afholdelse af rimelige brændselsudgifter, måtte lovforslaget opstille det trangskriterium, der skulle være opfyldt hos den enkelte pensionist for opnåelse af en angiven brændselshjælp, afstemt efter opvarmningsformen.

Omfanget af den således ydede brændselshjælp kan næppe anslås nøjagtigt, men magistraten må forudsætte, at hele ydelsen blev refusionsberettiget som personligt tillæg og ville i så fald finde det rimeligt, at 25 pct. af det hidtidige rådighedsbeløb blev henregnet til brændselshjælp.

Til yderligere belysning af formen, hvorunder ydelser som personligt tillæg hidtil har været administreret i Københavns kommune, samt vore vurderinger af rimelige ydelsesniveauer og forventelige udgiftsstørrelser i 1979 er vedlagt et bilag dateret den 21. november 1979.

Pelle Jarmer

H. Blume